

Vlaams
Parlement

ingediend op **898** (2016-2017) – Nr. 1
4 oktober 2016 (2016-2017)

Ontwerp van decreet

tot wijziging van het decreet van 5 juli 2002
tot vaststelling van de regels inzake de dotatie
en de verdeling van het Vlaams Gemeentefonds
en tot opheffing van het decreet van 13 december 2002
tot vaststelling van de regels inzake de dotatie
en de verdeling van het Vlaams Stedenfonds

INHOUD

Memorie van toelichting	3
Voorontwerp van decreet.....	11
Advies van de Raad van State	17
Ontwerp van decreet.....	27

MEMORIE VAN TOELICHTING

I. ALGEMENE TOELICHTING

Het Vlaams regeerakkoord 2014-2019 stelt het volgende voorop: "We schaffen het Stedenfonds af en voegen de middelen toe aan de bijzondere financiering voor de centrumsteden van het huidige Gemeentefonds, met respect voor de huidige verhoudingen."

De beleidsnota 2014-2019 Binnenlands Bestuur en Stedenbeleid stelt dat:

"Ik ambieer om met het oog op invoering vanaf het budgetjaar 2017 de volgende wijzigingen door te voeren:

- de afschaffing van het Stedenfonds en het toevoegen van de middelen aan de bijzondere financiering van het huidige Gemeentefonds, met respect voor de huidige verhoudingen."

Het voorliggende ontwerp van decreet geeft uitvoering aan de hierboven vermelde beleidsintentie ingeschreven in het Vlaams regeerakkoord 2014-2019 en de beleidsnota 2014-2019 Binnenlands Bestuur en Stedenbeleid.

Inzake de financiële verhoudingen tussen Vlaanderen en de lokale besturen kiest de Vlaamse Regering resoluut voor maximale vereenvoudiging, transparantie en basisfinanciering:

- de invoering van het decreet van 15 juli 2011 houdende vaststelling van de algemene regels waaronder in de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest periodieke plan- en rapporteringsverplichtingen aan lokale besturen kunnen worden opgelegd (ook het Planlastendecreet genoemd) was daarin een belangrijke stap. In tien beleidsdomeinen werd sectorale regelgeving uitgewerkt conform de modaliteiten van het Planlastendecreet. Op die manier werden een aantal inhoudelijk zeer diverse en gedetailleerde sectorale plan-, rapporterings- en subsidieregelingen gestroomlijnd en werd de bureaucratische last die daarmee gepaard ging verminderd. Ook het Stedenfonds valt binnen het toepassingsgebied van het Planlastendecreet;
- het decreet van 3 juli 2015 tot wijziging van diverse decreten houdende de subsidiëring aan de lokale besturen en tot wijziging van het decreet van 5 juli 2002 tot vaststelling van de regels inzake de dotatie en de verdeling van het Vlaams Gemeentefonds vormde de volgende stap in die beweging naar meer basisfinanciering voor de lokale besturen en voorzag in de integratie in het Gemeentefonds van zeven van de tien sectorale subsidies die binnen het toepassingsgebied van het Planlastendecreet vielen. Met die integratie werden de bestaande sectorale regelingen met betrekking tot de subsidiëring aan de lokale besturen dus grotendeels geschrapt en vervangen door onvoorwaardelijke financiering.

Het Vlaams regeerakkoord 2014-2019 stelt dat om de beleidsvrijheid van de steden en gemeenten te verhogen, de Vlaamse sturing waar mogelijk en opportuun moet worden afgebouwd. Voorwaardenvrije basisfinanciering verdient de voorkeur boven voorwaardelijke sectorale financiering. Zo stelt het regeerakkoord het volgende voorop:

"De financiële stromen van Vlaanderen naar de lokale besturen worden beperkt tot twee financiële stromen, het Gemeentefonds voor de algemene financiering en een nog op te richten Investeringsfonds."

Met het voorliggende ontwerp van decreet wordt het Stedenfonds geïntegreerd in het Gemeentefonds, waarbij de huidige verhoudingen tussen de dertien centrumsteden gerespecteerd blijven. De huidige aan voorwaarden verbonden financiering voor de dertien centrumsteden wordt derhalve voorwaardenvrije financiering,

wat inhoudt dat de bestaande regelingen met betrekking tot het Stedenfonds opgeheven worden en vervangen worden door een onvoorwaardelijke financiering. Tegelijk realiseert het voorliggende ontwerp van decreet een maximale vereenvoudiging en transparantie door de middelen voor de dertien centrumsteden uit het Stedenfonds als een onvoorwaardelijke aanvullende dotatie toe te voegen aan het Gemeentefonds. Dat ligt in de lijn van het beleid dat reeds werd uitgevoerd met de hoger genoemde decreten (i.e. het Planlastendecreet en het decreet van 3 juli 2015 tot wijziging van diverse decreten houdende de subsidiëring aan de lokale besturen en tot wijziging van het decreet van 5 juli 2002 tot vaststelling van de regels inzake de dotatie en de verdeling van het Vlaams Gemeentefonds).

De Vlaamse Regering gelooft in de goede werking van autonome grootsteden en centrumsteden om zelf een beleid te voeren dat erop gericht is de leefbaarheid in de steden en de kwaliteit van het bestuur te vergroten en zet daarom met dit ontwerp van decreet in op maximale subsidiariteit en lokale autonomie.

II. ADVIES RAAD VAN STATE

De Raad van State, afdeling Wetgeving, gaf op 7 juli 2016 zijn advies nr. 59.551/3 over het voorontwerp van decreet. In zijn advies stelt de Raad van State dat het ontwerp leidt tot een verschil in behandeling tussen enerzijds de in het ontworpen artikel 19ter decies van het decreet van 5 juli 2002 vermelde centrumsteden van het Vlaamse Gewest, die in aanmerking komen voor de aanvullende dotatie waarin wordt voorzien, en anderzijds de overige gemeenten van het Vlaamse Gewest, die niet in aanmerking komen voor die aanvullende dotatie. De Raad van State vraagt zich af hoe dit verschil in behandeling te verantwoorden valt in het licht van het grondwettelijk beginsel van gelijkheid en niet-discriminatie.

De Raad van State vertrekt van het gegeven dat het de decreetgever toekomt om, in de uitoefening van zijn bevoegdheid met betrekking tot de financiering van de gemeenten, de criteria voor de verdeling van de middelen van het Vlaams Gemeentefonds vast te stellen. De decreetgever beschikt ter zake over een ruime beoordelingsmarge. Een verschil in behandeling zou volgens de Raad van State slechts ongrondwettelijk zijn, wanneer daarvoor geen redelijke verantwoording bestaat.

Het gegeven dat sectorale subsidies in het verleden objectief werden verdeeld ter financiering van de door de gemeenten uit te voeren opdrachten in een tot de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap of het Vlaamse Gewest behorende specifieke aangelegenheid, impliceert volgens de Raad van State niet dat die verdelingswijze geacht kan worden objectief te zijn in het kader van de algemene financiering van de gemeenten. Ten aanzien van de verplichting om het gemeentelijk belang te behartigen, staan de gemeenten in beginsel in dezelfde positie. In het ontwerp is de verdeling van de aanvullende dotatie, die bestemd is voor het voeren van een beleid in aangelegenheden van gemeentelijk belang, daarentegen gestoeld op verdelingscriteria die golden voor het voeren van een specifiek beleid, namelijk het voeren van een stedenbeleid dat erop gericht is de stadsvlucht te stoppen en het democratische draagvlak in de steden te verhogen, en dit ten einde de leefbaarheid van de steden en de kwaliteit van het bestuur te verhogen en dualisering tegen te gaan. De Raad van State is van oordeel dat het niet langer opgaat dat enkel de centrumsteden recht hebben op een aandeel in het bedrag van het jaarlijkse vastleggingskrediet van het Stedenfonds, wanneer die middelen niet langer dienen om die beleidsdoelstellingen te verwezenlijken.

De Raad van State is verder van oordeel dat het gegeven dat centrumsteden specifieke behoeften zouden hebben, op zichzelf evenmin kan verantwoorden dat de aanvullende dotatie, die deel uitmaakt van de basisfinanciering van de centrumsteden, voorbehouden wordt aan die steden. Het Gemeentefonds wordt immers

reeds onder de gemeenten verdeeld op grond van maatstaven waarbij rekening wordt gehouden met de aard van centrumstad en de centrumfunctie. Die maatstaven houden volgens de Raad van State rekening met de specifieke behoeften van de centrumsteden. Bij de verdeling van het Gemeentefonds wordt met andere woorden reeds rekening gehouden met de specifieke behoeften van de centrumsteden.

De Raad van State besluit daarom dat het verdelingscriterium om de gemeentelijke aandelen in de aanvullende dotatie aan het Vlaams Gemeentefonds te bepalen, moet herzien worden.

III. REPLIEK OP DE RAAD VAN STATE

De Raad van State haalt in haar advies terecht aan dat de Vlaamse decreetgever een ruime beoordelingsmarge heeft met betrekking tot de financiering van de gemeenten en de criteria voor de verdeling van de middelen. De decreetgever heeft deze bevoegdheid ook actief ingevuld en ondersteunde sinds 2002 de Vlaamse centrumsteden in hun specifieke uitdagingen door middel van het Stedenfonds, dat autonoom en aanvullend bestond naast het Gemeentefonds. Hiermee erkende en honoreerde de Vlaamse decreetgever uitdrukkelijk de noodzaak voor een aanvullende financiële ondersteuning van de Vlaamse centrumsteden.

De gehanteerde methodiek inzake de aanverwante plan- en rapporteringsverplichtingen van het Stedenfonds kende reeds een sterke evolutie. Het oorspronkelijke decreet van 13 december 2002 tot vaststelling van de regels inzake de dotatie en de verdeling van het Vlaams Stedenfonds bepaalde namelijk dat er via een beleids-overeenkomst, afgesloten tussen de Vlaamse Regering en de betrokken centrumsteden, nauwgezet bepaald werd hoe de Stedenfondsmiddelen zouden worden ingezet. Dit impliceerde voor de betrokken steden een zware administratieve last.

Een tweede fase werd ingeleid met het decreet van 15 juli 2011 houdende vaststelling van de algemene regels waaronder in de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest periodieke plan- en rapporteringsverplichtingen aan lokale besturen kunnen worden opgelegd (het zogenaamde Planlastendecreet). De voorwaarde om een beleidsovereenkomst af te sluiten verdween en er werd geopteerd voor een eenvoudiger administratief proces, gestoeld op de principes van de beleids- en beheerscyclus. Conform de algemene beleidsvisie van de Vlaamse Regering ter zake, werd de klemtoon dus gelegd op planlastvermindering.

Met voorliggend ontwerp van decreet is het de intentie van de Vlaamse Regering om bovenvermeld proces van beperking van de planlasten en de rapporteringsverplichtingen voort te zetten, volledig in de lijn van het decreet van 3 juli 2015 tot wijziging van diverse decreten houdende de subsidiëring aan de lokale besturen en tot wijziging van het decreet van 5 juli 2002 tot vaststelling van de regels inzake de dotatie en de verdeling van het Vlaams Gemeentefonds:

- hiermee werden zeven van de tien sectorale subsidies die binnen het toepassingsgebied van het Planlastendecreet vielen, geïntegreerd in een aanvullende dotatie aan het Gemeentefonds. Hiermee werd dus reeds een substantieel aantal bestaande sectorale subsidiestromen aan de lokale besturen geschrapt en vervangen door onvoorwaardelijke financiering;
- naar aanleiding van dit decreet maakte de Raad van State een identieke opmerking betreffende het verdelingscriterium van de gemeentelijke aandelen in de aanvullende dotatie aan het Vlaams Gemeentefonds. De Vlaamse decreetgever volgde toen de Raad van State niet in haar redenering en oordeelde, uitvoering gevend aan haar ruime beoordelingsmarge ter zake, dat de globale verdeling over de begunstigden niet diende te worden aangepast.

De ratio legis van voorliggend ontwerp van decreet is dus niet om iets te wijzigen aan de huidige verhoudingen tussen de Vlaamse steden en gemeenten. Het ontwerp van decreet beoogt maximale vereenvoudiging en transparantie door de middelen voor de dertien centrumsteden uit het Stedenfonds als een aanvullende dotatie toe te voegen aan het Gemeentefonds, waardoor de middelen onvoorwaardelijke financiering worden. Een voorwaardenvrije financiering geniet immers, zowel vanuit het standpunt van de Vlaamse overheid als vanuit dat van de lokale overheden, de voorkeur boven sectorale financiering, die voorwaardelijk is en die gepaard gaat met extra planlasten.

Met dit ontwerp van decreet wil de Vlaamse Regering de subsidiariteit en de lokale autonomie maximaal garanderen in de filosofie van het Planlastendecreet en de beleids- en beheerscyclus. Het ontwerp van decreet kadert op deze manier naadloos in de evoluerende bestuurlijke verhouding tussen de Vlaamse overheid en haar lokale besturen, waarbij lokale autonomie in toenemende mate belangrijk wordt. De Vlaamse Regering gelooft immers in de goede werking van autonome grootsteden en centrumsteden om zelf een beleid te voeren dat erop gericht is de leefbaarheid in de steden en de kwaliteit van het bestuur te vergroten.

De Vlaamse Regering oordeelt dat dit een redelijke verantwoording is, die niet zorgt voor een verschil in behandeling. Het gaat om een juridische integratie van twee decreten waarbij in het ontwerp van decreet is gekozen voor een aanvullende dotatie voor de centrumsteden omdat dit de enige budgetneutrale maatregel is voor zowel de centrumsteden als de andere gemeenten. De Vlaamse Regering wenst zo de meerjarenplanning die de steden en gemeenten hebben opgemaakt voor de periode 2014-2019 niet te doorkruisen of te bezwaren.

Het feit dat met het ontwerp van decreet een juridische vereenvoudiging, een planlastvermindering en een rechtszekerheid van middelen voor alle steden en gemeenten wordt nagestreefd, impliceert voor de Vlaamse Regering geenszins dat de nieuwe methodiek van een aanvullende dotatie de toets aan artikelen 10 en 11 van de Grondwet niet langer zou doorstaan. Het ontwerp van decreet kan dus ongewijzigd behouden blijven.

IV. ARTIKELSGEWIJZE TOELICHTING

Artikel 1

Dit artikel behoeft geen toelichting.

Artikel 2

Artikel 2 regelt de toevoeging van een hoofdstuk IIIquinquies aan het decreet van 5 juli 2002 over het Gemeentefonds. Dit hoofdstuk regelt de vaststelling, de evolutie en de vereffening van de aanvullende dotatie voor de centrumsteden Antwerpen, Gent, Aalst, Brugge, Genk, Hasselt, Kortrijk, Leuven, Mechelen, Oostende, Roeselare, Sint-Niklaas en Turnhout.

Door de creatie van deze nieuwe aanvullende dotatie in het Gemeentefonds verdwijnen de voorwaarden die verbonden waren aan de subsidies uit het Stedenfonds ten voordele van een verruimde basisfinanciering voor de centrumsteden Antwerpen, Gent, Aalst, Brugge, Genk, Hasselt, Kortrijk, Leuven, Mechelen, Oostende, Roeselare, Sint-Niklaas en Turnhout. Die middelen worden niet langer geoormerkt, waardoor de daaraan gekoppelde plan- en rapporteringslasten volledig verdwijnen en voor de steden een maximale vereenvoudiging gerealiseerd wordt.

Artikel 3

Artikel 3 voegt in hoofdstuk III quinquies van het decreet van 5 juli 2002 over het Gemeentefonds een artikel 19ter decies in, dat de toevoeging regelt van de middelen voor de dertien centrumsteden Antwerpen, Gent, Aalst, Brugge, Genk, Hasselt, Kortrijk, Leuven, Mechelen, Oostende, Roeselare, Sint-Niklaas en Turnhout als een aanvullende dotatie aan het Gemeentefonds. Onder voorbehoud van goedkeuring van het decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2017 zal deze aanvullende dotatie 146.377.773 euro bedragen in 2017. Dit bedrag is gelijk aan de som van de geïndexeerde trekkingsrechten die de dertien centrumsteden ontvangen uit het Stedenfonds voor 2016 (index = 3,5%).

Vanaf het begrotingsjaar 2018 wordt dit bedrag jaarlijks geïndexeerd met een evolutiepercentage van 3,5%.

Artikel 4

Artikel 4 bepaalt dat van het bedrag van de aanvullende dotatie drie vierden worden gereserveerd voor de centrumsteden Antwerpen en Gent. De resterende middelen zijn bestemd voor de centrumsteden Aalst, Brugge, Genk, Hasselt, Kortrijk, Leuven, Mechelen, Oostende, Roeselare, Sint-Niklaas en Turnhout. De middelen worden proportioneel verdeeld op basis van het bevolkingsaantal.

Verder stelt artikel 4 dat de waarborgregeling uit het Sociaal Impulsfonds 2002 van toepassing is op de aandelen van de dertien centrumsteden. Het Sociaal Impulsfonds was de voorganger van het Stedenfonds. In het Sociaal Impulsfonds gebeurde de verdeling op basis van kansarmoede- en achterstellingscriteria, in het Stedenfonds op basis van bevolkingsaantallen. Bij de overgang van het Sociaal Impulsfonds naar het Stedenfonds heeft de toenmalige Vlaamse Regering beloofd dat geen enkele centrumstad in 2003 minder middelen zou ontvangen dan in 2002. Om deze gelofte gestand te doen ontving sinds 2003 geen enkele centrumstad via het Stedenfonds minder middelen dan het gedeelte boven het gewaarborgd aandeel uit het Sociaal Impulsfonds 2002. De aandelen van de centrumsteden Antwerpen, Gent, Aalst, Brugge, Hasselt, Kortrijk, Leuven, Roeselare, Sint-Niklaas en Turnhout bedroegen op basis van de bevolkingsaantallen niet minder dan het gedeelte boven het gewaarborgd aandeel uit het Sociaal Impulsfonds 2002. De aandelen van de centrumsteden Genk, Mechelen en Oostende bedroegen op basis van bevolkingsaantallen echter wel minder dan het gewaarborgd aandeel uit het Sociaal Impulsfonds 2002. De aandelen van deze drie centrumsteden zijn sindsdien telkens verhoogd door de afname van de daarvoor noodzakelijke bedragen op de aandelen van de andere centrumsteden. Die afname is steeds gebeurd in verhouding tot de bedragen waarmee de aandelen van die centrumsteden de gewaarborgde ontvangst overstijgen. Gelet op het Vlaams regeerakkoord 2014-2019, dat stelt dat de middelen van het Stedenfonds toegevoegd worden aan het Gemeentefonds met respect voor de huidige verhoudingen, houdt het voorliggende ontwerp van decreet rekening met dezelfde bepalingen inzake het verdelingsmechanisme en de waarborgregeling voor de centrumsteden als de bepalingen over de verdeling van de trekkingsrechten van het Stedenfonds die van kracht waren vóór de inwerking-treding van dit decreet en op basis van de bevolkingsgegevens van 2015.

Artikel 5

Artikel 5 regelt de uitbetaling van de aanvullende dotatie aan de centrumsteden Antwerpen, Gent, Aalst, Brugge, Genk, Hasselt, Kortrijk, Leuven, Mechelen, Oostende, Roeselare, Sint-Niklaas en Turnhout, namelijk in vier gelijke delen, op de momenten dat de kwartaalvoorschotten van het Gemeentefonds worden uitbetaald. Dit is telkens op het einde van de eerste maand van elk kwartaal.

Artikel 6

Artikel 6 regelt dat artikel 6 tot en met 13 en artikel 15 van het decreet van 5 juli 2002 over het Gemeentefonds niet van toepassing zijn op deze aanvullende dotatie.

De artikelen 6 tot en met 11 van het decreet van 5 juli 2002 over het Gemeentefonds hebben betrekking op de berekening van de aandelen en zijn niet van toepassing, omdat de aandelen van de aanvullende dotatie berekend worden zoals omschreven in artikel 4 van dit decreet.

Artikel 12 van het decreet van 5 juli 2002 over het Gemeentefonds heeft betrekking op de verdeling van de gemeentelijke aandelen uit het Gemeentefonds tussen de gemeente en het Openbaar Centrum voor Maatschappelijk Welzijn (OCMW). Die verdeling gebeurt in onderling overleg tussen beide besturen, zo niet wordt automatisch 8% van het gemeentelijke aandeel binnen het Vlaams Gemeentefonds rechtstreeks op de rekening van het OCMW gestort. Dit artikel is niet van toepassing, omdat het aandeel uit de aanvullende dotatie van iedere centrumstad integraal gestort wordt op de rekening van de stad.

Artikel 13 van het decreet van 5 juli 2002 over het Gemeentefonds heeft betrekking op de berekening en de uitbetaling van de voorschotten op de aandelen van elke gemeente en van elk OCMW in het Gemeentefonds. Dit artikel is niet van toepassing, omdat de uitbetaling van de aandelen in de aanvullende dotatie aan de centrumsteden geregeld wordt in artikel 5 van dit decreet en deze aandelen enkel uitbetaald worden aan de betrokken stad.

Artikel 15 van het decreet van 5 juli 2002 over het Gemeentefonds heeft betrekking op de ambtshalve afname van een negatief eindsaldo, indien het definitieve aandeel kleiner is dan de som van de toegekende voorschotten. Dit artikel is niet van toepassing, daar de aandelen in de aanvullende dotatie aan de dertien centrumsteden uitbetaald worden in vier gelijke delen en er geen eindsaldo is.

Artikel 7

Artikel 7 regelt de opheffing van het decreet van 13 december 2002 tot vaststelling van de regels inzake de dotatie en de verdeling van het Vlaams Stedenfonds.

Artikel 8

Artikel 8 regelt dat de trekkingsrechten die werden toegekend aan de dertien centrumsteden Antwerpen, Gent, Aalst, Brugge, Genk, Hasselt, Kortrijk, Leuven, Mechelen, Oostende, Roeselare, Sint-Niklaas en Turnhout voor het budgetjaar 2016, verantwoord moeten worden volgens de bepalingen die van kracht waren vóór de inwerkingtreding van dit decreet.

Artikel 9

Dit artikel behoeft geen toelichting.

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Geert BOURGEOIS

De Vlaamse minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen,
Gelijke Kansen en Armoedebestrijding,

Liesbeth HOMANS

VOORONTWERP VAN DECREET

Voorontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 5 juli 2002 tot vaststelling van de regels inzake de dotatie en de verdeling van het Vlaams Gemeentefonds en tot opheffing van het decreet van 13 december 2002 tot vaststelling van de regels inzake de dotatie en de verdeling van het Vlaams Stedenfonds

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Artikel 1. Dit decreet regelt een gemeenschaps- en gewestaangelegenheid.

Art. 2. In het decreet van 5 juli 2002 tot vaststelling van de regels inzake de dotatie en de verdeling van het Vlaams Gemeentefonds, het laatst gewijzigd bij het decreet van 3 juli 2015, wordt een hoofdstuk IIIIquinquies ingevoegd, dat luidt als volgt:

“HOOFDSTUK IIIIquinquies. Bijzondere bepalingen over de vaststelling van de aanvullende dotatie voor de centrumsteden Antwerpen, Gent, Aalst, Brugge, Genk, Hasselt, Kortrijk, Leuven, Mechelen, Oostende, Roeselare, Sint-Niklaas en Turnhout”.

Art. 3. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 3 juli 2015, wordt in hoofdstuk IIIIquinquies, ingevoegd bij artikel 2, een artikel 19 ter decies ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 19 ter decies. Vanaf het begrotingsjaar 2017 wordt op de begroting van de Vlaamse Gemeenschap een aanvullende dotatie met betrekking tot het Vlaams Gemeentefonds ingeschreven voor de centrumsteden Aalst, Antwerpen, Brugge, Genk, Gent, Hasselt, Kortrijk, Leuven, Mechelen, Oostende, Roeselare, Sint-Niklaas en Turnhout. De aanvullende dotatie wordt vanaf het begrotingsjaar 2018 jaarlijks geïndexeerd met een evolutiepercentage van 3,5%.”.

Art. 4. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 3 juli 2015, wordt in hetzelfde hoofdstuk IIIquinquies een artikel 19 quater decies ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 19 quater decies. De aanvullende dotatie, vermeld in artikel 19 ter decies, wordt voor drie vierde gereserveerd voor de centrumsteden Antwerpen en Gent. De resterende middelen zijn bestemd voor de centrumsteden Aalst, Brugge, Genk, Hasselt, Kortrijk, Leuven, Mechelen, Oostende, Roeselare, Sint-Niklaas en Turnhout. De middelen worden proportioneel verdeeld op basis van de recentste bevolkingsaantallen.

De waarborgregeling uit het Sociaal Impulsfonds 2002 is van toepassing op de aandelen.”.

Art. 5. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 3 juli 2015, wordt in hetzelfde hoofdstuk IIIquinquies een artikel 19 quinquies decies ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 19 quinquies decies. De aandelen in de aanvullende dotatie, vermeld in artikel 19 quater decies, worden aan de centrumsteden Antwerpen, Gent, Aalst, Brugge, Genk, Hasselt, Kortrijk, Leuven, Mechelen, Oostende, Roeselare, Sint-Niklaas en Turnhout uitbetaald in vier gelijke delen, telkens op het einde van de eerste maand van elk kwartaal.”.

Art. 6. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 3 juli 2015, wordt in hetzelfde hoofdstuk IIIquinquies een artikel 19 sexies decies ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 19 sexies decies. De bepalingen, vermeld in artikel 6 tot en met 13 en artikel 15, zijn niet van toepassing op de aanvullende dotatie, vermeld in artikel 19 ter decies.”.

Art. 7. Het decreet van 13 december 2002 tot vaststelling van de regels inzake de dotatie en de verdeling van het Vlaams Stedenfonds, gewijzigd bij de decreten van 19 december 2003, 24 december 2004, 20 mei 2005, 21 december 2007, 23 december 2010, 8 juli 2011, 23 december 2011 en 1 juni 2012, wordt opgeheven.

Art. 8. De subsidies die toegekend zijn aan de centrumsteden Antwerpen, Gent, Aalst, Brugge, Genk, Hasselt, Kortrijk, Leuven, Mechelen, Oostende, Roeselare, Sint-Niklaas en Turnhout voor het budgetjaar 2016, moeten verantwoord worden volgens de bepalingen die van kracht waren vóór de inwerkingtreding van dit decreet.

Art. 9. Dit decreet treedt in werking op 1 januari 2017.

Brussel, ...

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Geert BOURGEOIS

De Vlaamse minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen
en Armoedebestrijding,

Liesbeth HOMANS

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 59.551/3
van 7 juli 2016

over

een voorontwerp van decreet van het Vlaamse Gewest en de Vlaamse Gemeenschap ‘tot wijziging van het decreet van 5 juli 2002 tot vaststelling van de regels inzake de dotatie en de verdeling van het Vlaams Gemeentefonds en tot opheffing van het decreet van 13 december 2002 tot vaststelling van de regels inzake de dotatie en de verdeling van het Vlaams Stedenfonds’

Op 7 juni 2016 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een voorontwerp van decreet van het Vlaamse Gewest en de Vlaamse Gemeenschap ‘tot wijziging van het decreet van 5 juli 2002 tot vaststelling van de regels inzake de dotatie en de verdeling van het Vlaams Gemeentefonds en tot opheffing van het decreet van 13 december 2002 tot vaststelling van de regels inzake de dotatie en de verdeling van het Vlaams Stedenfonds’.

Het voorontwerp is door de derde kamer onderzocht op 28 juni 2016. De kamer was samengesteld uit Jo BAERT, kamervoorzitter, Jeroen VAN NIEUWENHOVE en Koen MUYLLE, staatsraden, Jan VELAERS en Bruno PEETERS, assessoren, en Greet VERBERCKMOES, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Brecht STEEN, eerste auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 7 juli 2016.

*

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond¹, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING VAN HET VOORONTWERP VAN DECREET

2. Het om advies voorgelegde voorontwerp van decreet strekt ertoe het Vlaams Stedenfonds af te schaffen en de middelen ervan toe te voegen aan de bijzondere financiering van het Vlaams Gemeentefonds.

Daartoe wordt het decreet van 13 december 2002 ‘tot vaststelling van de regels inzake de dotatie en de verdeling van het Vlaams Stedenfonds’ opgeheven (artikel 7 van het ontwerp) en wordt een hoofdstuk III^{quinquies} ingevoegd in het decreet van 5 juli 2002 ‘tot vaststelling van de regels inzake de dotatie en de verdeling van het Vlaams Gemeentefonds’ (artikel 2).

Vanaf het begrotingsjaar 2017 wordt voorzien in een aanvullende dotatie aan het Vlaams Gemeentefonds voor de centrumsteden (artikel 3). De aanvullende dotatie wordt voor drie vierden gereserveerd voor de centrumsteden Antwerpen en Gent. De resterende middelen worden evenredig verdeeld onder de andere centrumsteden op basis van de recentste bevolkingsaantallen (artikel 4). Voorts wordt de uitbetaling van de aandelen in de aanvullende dotatie geregeld (artikel 5) en wordt bepaald welke artikelen van het decreet van 5 juli 2002 al dan niet van toepassing zijn op de aanvullende dotatie (artikel 6). Bij wijze van overgangsregeling wordt bepaald dat de subsidies toegekend in het begrotingsjaar 2016 moeten worden verantwoord volgens de bepalingen die van kracht waren vóór de inwerkingtreding van het ontworpen decreet (artikel 8).

ALGEMENE OPMERKINGEN

3. Het ontwerp leidt tot een verschil in behandeling tussen, enerzijds, de in het ontworpen artikel 19^{ter decies} van het decreet van 5 juli 2002 vermelde centrumsteden van het Vlaamse Gewest, die in aanmerking komen voor de aanvullende dotatie waarin wordt voorzien, en de overige gemeenten van het Vlaamse Gewest, die niet in aanmerking komen voor die aanvullende dotatie.

De vraag rijst hoe dit verschil in behandeling te verantwoorden valt in het licht van het grondwettelijk beginsel van gelijkheid en niet-discriminatie.

3.1. Volgens de memorie van toelichting geeft het voor advies voorliggende ontwerp uitvoering aan het Vlaams Regeerakkoord 2014-2019 en de Beleidsnota 2014-2019 Binnenlands

¹ Aangezien het om een voorontwerp van decreet gaat, wordt onder “rechtsgrond” de overeenstemming met de hogere rechtsnormen verstaan.

Bestuur en Stedenbeleid, waarin werd bepaald dat het Stedenfonds zou worden afgeschaft en dat de middelen ervan zouden worden toegevoegd aan de bijzondere financiering van het Gemeentefonds “met respect voor de huidige verhoudingen”. Het is derhalve de bedoeling dat het totale aan de centrumsteden toegekende bedrag overeenstemt met wat deze steden thans ontvangen van het Stedenfonds, en dat ook het aandeel van elk van die centrumsteden hetzelfde blijft. Evenwel wordt “de huidige aan voorwaarden verbonden financiering dus basisfinanciering” en worden “[d]e middelen niet langer geoormerkt”.

3.2. Het komt de decreetgever toe om, in de uitoefening van zijn bevoegdheid met betrekking tot de financiering van de gemeenten, de criteria voor de verdeling van de middelen van het Vlaams Gemeentefonds vast te stellen. De decreetgever beschikt ter zake over een ruime beoordelingsmarge. Een verschil in behandeling zou slechts ongrondwettig zijn wanneer daarvoor geen redelijke verantwoording bestaat.²

3.3. In advies 54.257/1/3 heeft de Raad van State het volgende opgemerkt over een ontwerpbeplanning die de aandelen van de verschillende provincies in de dotatie van het Vlaams Provinciefonds nominaal beoogde vast te leggen voor de toekomst, rekening houdend met het in het verleden gevoerde beleid:

“38. Wat de omvang van de aandelen van de provincies in de dotatie van het Provinciefonds betreft, heeft het Grondwettelijk Hof gesteld dat het de decreetgever toekomt om, in de uitoefening van zijn bevoegdheid voor de financiering van de provincies, de criteria en gegevens vast te stellen en aan te wijzen voor de berekening van de dotatie aan elke provincie. Daarbij dient erover te worden gewaakt dat de decreetgever de beginselen van gelijkheid en niet-discriminatie in acht neemt. De decreetgever beschikt ter zake over een ruime beoordelingsmarge. Een verschil in behandeling kan slechts ongrondwettig worden bevonden wanneer daarvoor geen redelijke verantwoording bestaat.”³

Dat de bedragen van de aandelen per provincie verschillen is derhalve op zichzelf niet in strijd met het gelijkheidsbeginsel in zoverre voor het verschil in behandeling een redelijke verantwoording bestaat. Het bestaan van een dergelijke verantwoording moet worden beoordeeld rekening houdend met het doel en de gevolgen van de beoogde maatregel en met de aard van de ter zake geldende beginselen. Het gelijkheidsbeginsel is geschonden wanneer vaststaat dat geen redelijk verband van evenredigheid bestaat tussen de aangewende middelen en het beoogde doel.

39. In de memorie van toelichting bij de ontworpen bepalingen, gelezen in samenhang met de nota gericht aan de bevoegde inspecteur van Financiën, wordt de gevolgde werkwijze als volgt toegelicht: vertrekkende vanuit de globale (in min) herziene dotatie, is het per provincie berekende, individuele vereveningsbedrag in mindering gebracht van het hypothetische aandeel dat de betrokken provincie⁴ zou hebben gehad, ‘berekend volgens de ‘oude’ verdeelcriteria⁵ van het Vlaams Provinciefonds’. In de nota

² GwH 4 februari 2004, nr. 21/2004, B.6.1.

³ Voetnoot 18 van het geciteerde advies: GwH 13 juli 2000, nr. 93/2000, B.7.

⁴ Voetnoot 19 van het geciteerde advies: Doch na toepassing van: (1) de niet-indexatie, (2) de vermindering voor de uitbouw van de Externe Audit (58.000 euro) en (3) de besparing van 20 miljoen euro, volgens de nota gericht aan de bevoegde inspecteur van Financiën.

⁵ Voetnoot 20 van het geciteerde advies: Dit zijn de parameters vastgelegd in de artikelen 4 tot 6 van het decreet van 29 april 1991.

aan de inspecteur van Financiën wordt de concreet toegepaste individuele verevening als volgt verduidelijkt:

‘De verdeling over de 5 provincies van het totale bedrag ‘in min’ voortvloeiend uit de verevening (35.111.626,96 euro - *beslissing Vlaamse Regering van 19 april 2013*) gebeurt *in casu* op basis van het voorstel van VVP en houdt rekening met de reële budgettaire verschuivingen per provincie in functie van de bevoegdheidsverschuiving ‘Interne Staatshervorming’. Met andere woorden, de VVP heeft de aftrek verdeeld per provincie in functie van de taken die deze provincie niet meer moet uitvoeren omdat ze naar Vlaanderen schuiven. De logica is: vermits men de taak niet meer doet, kunnen de reël daaraan bestede middelen wegvallen.

Kolom 2 is dus niet proportioneel in functie van elk provinciaal aandeel, maar wel in functie van de reële taakverschuiving per provincie.’

40. Het Grondwettelijk Hof heeft destijds geoordeeld dat de decreetgever redelijkerwijze mocht oordelen dat bepaalde meeropbrengsten die bepaalde provincies hebben verworven, die provincies in een financiële situatie hebben geplaatst die een aanpassing (in min) van hun dotatie uit het Provinciefonds kon verantwoorden.⁶

Op het eerste gezicht is de voorliggende situatie enigszins vergelijkbaar, aangezien sommige provincies in een gunstiger financiële positie zouden verkeren indien geen correctie zou worden toegepast, dit keer niet omdat ze meeropbrengsten hebben verworven maar wel omdat ze, rekening houdende met de reële taakverschuiving per provincie, minder uitgaven hebben te doen.

Er mag echter niet uit het oog worden verloren, zoals de gemachtigde bevestigde, dat de middelen uit het Provinciefonds de enige algemene middelen zijn die door het Vlaamse Gewest bij wijze van algemene financiering aan de provincies worden verleend ter financiering van de uitgaven die door de provincies worden gedaan ter behartiging van de provinciale belangen.⁷ Ten aanzien van de verplichting om het provinciaal belang te behartigen staan de provincies in beginsel in dezelfde positie. Omdat het doel van de maatregel is om bij de algemene financiering rekening te houden met de gewijzigde bevoegdheden van de provincies als gevolg van de taakverschuiving, wordt door de ontworpen bepalingen bij de individuele verevening ervan per provincie rekening gehouden met de *reële* minderuitgaven van de betrokken provincie ingevolge die taakverschuiving. In de praktijk lijkt echter bij de verdeling per provincie opnieuw rekening te zijn gehouden met de door de betrokken provincie (in het verleden) gehanteerde specifieke beleidsaccenten, terwijl bij de invoering van de objectieve algemene parameters zoals vastgesteld in de artikelen 4 tot 6 van het decreet van 29 april 1991, net de bedoeling voorlag om af te stappen ‘van elke specifiek subsidiëeringscriterium en (...) [terug te grijpen] naar de principes die ook ten grondslag liggen aan de verdelingscriteria van het Vlaams Gemeentefonds en die thuis horen in een stelsel van algemene subsidiëring van het overheidsbeleid’⁸.

Ingevolge het wijzigingsbeginsel blijft een wijziging van de berekeningswijze van

⁶ Voetnoot 21 van het geciteerde advies: GwH 13 juli 2000, nr. 93/2000, B.9, *in fine*.

⁷ Voetnoot 22 van het geciteerde advies: Zie ook G. THOOF, “Financiële middelen voor de provinciale beleidsvoering”, in *VVP elektronisch handboek provinciaal beleid – financiële middelen provincies*, vzw Vereniging van de Vlaamse Provincies, 2006, 3-4, te vinden op www.vlaamseprovincies.be/public/uploads/files/paginas/publicaties/praktisch-handboek/documents/Financielemiddelenvoorprovincialebeleidsvoering.pdf.

⁸ Voetnoot 23 van het geciteerde advies: *Parl.St.* VI.Parl. 1990-91, nr. 462/1, 5-6.

het aandeel per provincie mogelijk, maar dan dient voor de nieuwe verdeling een duidelijke verantwoording te kunnen worden aangereikt die vooralsnog ontbreekt. Dat geldt des te meer nu afgeweken wordt van de objectieve parameters zoals die zijn vastgesteld in de artikelen 4 tot 6 van het decreet van 29 april 1991 waarbij geen rekening wordt gehouden met de specifieke beleidsaccenten per provincie, precies omdat de middelen van het Provinciefonds strekken tot de *algemene financiering* van de provincies. Die verantwoording is des te meer vereist nu de gevolgde werkwijze niet alleen leidt tot belangrijke verschuivingen maar bovendien ook gevolgen heeft voor de toekomst. Immers, het volgens deze methode berekende aandeel, vertaald in een nominaal bedrag, zal vanaf 2015 nog slechts evolueren in functie van het bij decreet vastgestelde evolutiepercentage van 3,5%.^{9,10}

Die opmerkingen gelden *mutatis mutandis* voor het voorliggende ontwerp. Het gegeven dat de sectorale subsidies in het verleden objectief werden verdeeld ter financiering van de door de gemeenten uit te voeren opdrachten in een tot de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap of het Vlaamse Gewest behorende specifieke aangelegenheid, impliceert niet dat die verdelingswijze geacht kan worden objectief te zijn in het kader van de algemene financiering van de gemeenten. Ten aanzien van de verplichting om het gemeentelijk belang te behartigen, staan de gemeenten in beginsel in dezelfde positie. In het ontwerp is de verdeling van de aanvullende dotatie, die bestemd is voor het voeren van een beleid in aangelegenheden van gemeentelijk belang, daarentegen gestoeld op verdelingscriteria die golden voor het voeren van een specifiek beleid, namelijk het voeren van een stedenbeleid dat erop gericht is de stadsvlucht te stoppen en het democratisch draagvlak in de steden te verhogen, en dit teneinde de leefbaarheid van de steden en de kwaliteit van het bestuur te verhogen en dualisering tegen te gaan.¹¹ In zoverre die doelstelling zou verantwoorden dat thans enkel de centrumsteden recht hebben op een aandeel in het bedrag van het jaarlijkse vastleggingskrediet van het Stedenfonds, en dat drie vierden van dat bedrag¹² wordt gereserveerd voor Antwerpen en Gent,¹³ gaat dat niet *per se* op wanneer die middelen niet langer dienen om die beleidsdoelstelling te verwezenlijken.

3.4. Het gegeven dat centrumsteden specifieke behoeften zouden hebben, kan op zichzelf evenmin verantwoorden dat de aanvullende dotatie, die deel uitmaakt van de basisfinanciering van de centrumsteden, wordt voorbehouden aan die steden. Het Gemeentefonds wordt immers reeds onder de gemeenten verdeeld op grond van maatstaven waarbij rekening

⁹ Voetnoot 24 van het geciteerde advies: Dat betekent dat evoluties van onder meer het bevolkingscijfer, de bevolkingsdichtheid of de actieve bevolking, die een effect hebben op de financiële noden van de provincies, in de toekomst geen invloed meer zullen hebben op de verdeling onder de provincies.

¹⁰ Adv.RvS 54.257/1/3 van 14 oktober 2013 over een voorontwerp dat onder meer heeft geleid tot het decreet van de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest van 20 december 2013 'houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2014', *Parl.St.* VI.Parl. 2013-14, nr. 2247/1, 132-134. Zie ook adv.RvS 57.317/3 van 27 april 2015 over een voorontwerp dat heeft geleid tot het decreet van 3 juli 2015 'tot wijziging van diverse decreten houdende de subsidiëring aan de lokale besturen en tot wijziging van het decreet van 5 juli 2002 tot vaststelling van de regels inzake de dotatie en de verdeling van het Vlaams Gemeentefonds', *Parl.St.* VI.Parl. 2014-15, nr. 357/1, 102-106.

¹¹ Artikel 3, § 2, van het decreet van 13 december 2002. Luidens artikel 10 van hetzelfde decreet moet het trekkingsrecht dat elke centrumstad ontvangt "worden gebruikt om de doelstellingen, vermeld in artikel 3, § 2, te realiseren".

¹² Verminderd met de voorafnames voor de vzw Vereniging Vlaamse Steden en Gemeenten en voor de Vlaamse Gemeenschapscommissie.

¹³ Zie artikel 8, § 1, van het decreet van 13 december 2002.

wordt gehouden met de aard van centrumstad en de centrumfunctie.¹⁴ In zoverre kan worden aangenomen dat er in centrumsteden meer fiscale armoede voorkomt en dat er meer personen zijn die beantwoorden aan de sociale maatstaven bepaald in artikel 6, § 1, 5°, van het decreet van 5 juli 2002, houden die criteria tevens rekening met de specifieke behoeften van de centrumsteden. Bij de verdeling van het Gemeentefonds wordt bijgevolg reeds rekening gehouden met de specifieke behoeften van de centrumsteden.

3.5. Het verdelingscriterium om de gemeentelijke aandelen in de aanvullende dotatie aan het Vlaams Gemeentefonds te bepalen, moet derhalve worden herzien.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Greet VERBERCKMOES

Jo BAERT

¹⁴ Artikel 6, § 1, 1° en 2°, van het decreet van 5 juli 2002.

ONTWERP VAN DECREET

ONTWERP VAN DECREET

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Artikel 1. Dit decreet regelt een gemeenschaps- en gewestaangelegenheid.

Art. 2. In het decreet van 5 juli 2002 tot vaststelling van de regels inzake de dotatie en de verdeling van het Vlaams Gemeentefonds, het laatst gewijzigd bij het decreet van 3 juli 2015, wordt een hoofdstuk IIIquinquies ingevoegd, dat luidt als volgt:

“HOOFDSTUK IIIquinquies. Bijzondere bepalingen over de vaststelling van de aanvullende dotatie voor de centrumsteden Antwerpen, Gent, Aalst, Brugge, Genk, Hasselt, Kortrijk, Leuven, Mechelen, Oostende, Roeselare, Sint-Niklaas en Turnhout”.

Art. 3. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 3 juli 2015, wordt in hoofdstuk IIIquinquies, ingevoegd bij artikel 2, een artikel 19ter decies ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 19ter decies. Vanaf het begrotingsjaar 2017 wordt op de begroting van de Vlaamse Gemeenschap een aanvullende dotatie met betrekking tot het Vlaams Gemeentefonds ingeschreven voor de centrumsteden Aalst, Antwerpen, Brugge, Genk, Gent, Hasselt, Kortrijk, Leuven, Mechelen, Oostende, Roeselare, Sint-Niklaas en Turnhout. De aanvullende dotatie wordt vanaf het begrotingsjaar 2018 jaarlijks geïndexeerd met een evolutiepercentage van 3,5%.”.

Art. 4. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 3 juli 2015, wordt in hetzelfde hoofdstuk IIIquinquies een artikel 19quater decies ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 19quater decies. De aanvullende dotatie, vermeld in artikel 19ter decies, wordt voor drie vierde gereserveerd voor de centrumsteden Antwerpen en Gent. De resterende middelen zijn bestemd voor de centrumsteden Aalst, Brugge, Genk, Hasselt, Kortrijk, Leuven, Mechelen, Oostende, Roeselare, Sint-Niklaas en Turnhout. De middelen worden proportioneel verdeeld op basis van de recentste bevolkingsaantallen.

De waarborgregeling uit het Sociaal Impulsfonds 2002 is van toepassing op de aandelen.”.

Art. 5. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 3 juli 2015, wordt in hetzelfde hoofdstuk IIIquinquies een artikel 19quinquies decies ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 19quinquies decies. De aandelen in de aanvullende dotatie, vermeld in artikel 19quater decies, worden aan de centrumsteden Antwerpen, Gent, Aalst, Brugge, Genk, Hasselt, Kortrijk, Leuven, Mechelen, Oostende, Roeselare, Sint-Niklaas en Turnhout uitbetaald in vier gelijke delen, telkens op het einde van de eerste maand van elk kwartaal."

Art. 6. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 3 juli 2015, wordt in hetzelfde hoofdstuk IIIquinquies een artikel 19sexies decies ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 19sexies decies. De bepalingen, vermeld in artikel 6 tot en met 13 en artikel 15, zijn niet van toepassing op de aanvullende dotatie, vermeld in artikel 19ter decies."

Art. 7. Het decreet van 13 december 2002 tot vaststelling van de regels inzake de dotatie en de verdeling van het Vlaams Stedenfonds, gewijzigd bij de decreten van 19 december 2003, 24 december 2004, 20 mei 2005, 21 december 2007, 23 december 2010, 8 juli 2011, 23 december 2011 en 1 juni 2012, wordt opgeheven.

Art. 8. De subsidies die toegekend zijn aan de centrumsteden Antwerpen, Gent, Aalst, Brugge, Genk, Hasselt, Kortrijk, Leuven, Mechelen, Oostende, Roeselare, Sint-Niklaas en Turnhout voor het budgetjaar 2016, moeten verantwoord worden volgens de bepalingen die van kracht waren vóór de inwerkingtreding van dit decreet.

Art. 9. Dit decreet treedt in werking op 1 januari 2017.

Brussel, 16 september 2016.

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Geert BOURGEOIS

De Vlaamse minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen,
Gelijke Kansen en Armoedebestrijding,

Liesbeth HOMANS